Воістину, релігія легка, і хто б не взявся змагатися з релігією [звалюючи на себе непосильне], вона неодмінно здолає його, тож сповідуйте найкращим чином, намагайтеся наблизитися [до найкращого сповідування, що в ваших силах]

Передається зі слів Абу Гурайри (нехай буде задоволений ним Аллаг), що Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Воістину, релігія легка, і хто б не взявся змагатися з релігією [звалюючи на себе непосильне], вона неодмінно здолає його, тож сповідуйте найкращим чином, намагайтеся наблизитися [до найкращого сповідування, що в ваших силах] та втішайте себе [доброю звісткою про винагороду, яка чекає на вас]. І використовуйте [для здійснення благих діянь] ранок, вечір і частину ночі».

[رواه البخاري] [صحيح]

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) пояснив, що релігія Іслам побудована на полегшенні та простоті у всіх її аспектах, і ця особливість особливо помітна, коли людина обтяжена обставинами, і потребує послаблення. А заглиблення в крайнощі у релігійних справах та відмова від поступок призводять до того, що невдовзі людина опускає руки і припиняє виконання усіх або деяких релігійних справ. Потім Пророк (мир йому і благословення Аллага) закликав дотримуватися серединного шляху і віддалитися від надмірностей та крайнощів: щоб раб не нехтував тим, що йому наказано, але і не брав на себе того, що йому буде не під силу. Якщо ж він не зможе виконати релігійні зобов’язання в повному обсязі, то має робити те, на що дійсно вистачає його сил. І Пророк (мир йому і благословення Аллага) сповістив про велику винагороду за стійкість в певній релігійній справі, навіть якщо вона мізерна. І ця винагорода для того, хто не може виконати цю справу в повному обсязі, якщо ці ускладнюючі обставини виникли не з його вини, тож це не призводить до зменшення винагороди. Оскільки цей світ насправді є місцем подорожі та переходу до вічного життя, Пророк (мир йому і благословення Аллага) наказав просити у Аллага допомогу в стійкості на постійному поклонінні, особливо активно в ці три періоди часу: Перший: Ранок (гадва): рух на початку дня, між ранковою молитвою (фаджр) і сходом сонця. Другий: Полудень (рауха): рух одразу після полудня. Третій: Ніч (дульджа): рух протягом усієї ночі або ж частини її. Оскільки активність вночі складніша ніж вдень, він наказав робити лише її частину, сказавши: «і частину ночі».